Ч. 187 (12.843). Львів, субота 22. серпня 1931. Poсztowa opłata załacona ryczałtem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Четвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

За упокій душі бл. п.
ІРУСІ БАССА
студентки Університету у Львові,
відбулося 17. серпня 1931 р., у другі сумні роковини смерти
Поминальне Богослуження
в церкві св. Юра, про що повідомляють
РОДИЧІ І РОДИНА

Знов інший вітер у Радянщині?

Львів, 20. серпня 1931.

Відомий московський кореспондент „Нає Фрає Прессе" інж. Н. Бассехес містить у названому часописі (ч. 24037) черговий допис з Москви, який є в дечому просто сензаційний.

Починає зразу тим, що досі в виживленні населення Москви нічого не покращало. В крамницях їджения мало, зате алькоголю — скільки схочете. Пяні людці, використовуючи пятий відпочинковий день — так і валяються по вулицях. Але кажуть, що Сталін мав заявити, що з липнем 1932 р. зникнуть карточки на їджения в СРСР, себто стільки буде їджения для населення.

При цім все нагальнішим є внутрішньо-політичний відворот комуністичних володарів. За уласкавленням засланих інжинірів та їх обдаруванням грошевими дарунками заповіджено зрівнання їх з робітниками в правах на картки, мешкання, членство в кооперативах і т. д. Дальше знесено для інжинірів, що мають платню поверх 500 карб. прогресивність доходового податку так, що від вищої платні віддаватимуть тільки 3 і пів проц. оподаткування. Безпартійних інтелігентів мають, нібито, допустити знова на відповідальні місця, які займали досі тільки комуністи. Тут автор додає для пояснення настроїв розмову з одним з таких інтеліґентів — перед цими новими розпорядками — повну чорної зневіри, а по них — повну життерадости і то тільки на самі обіцянки нових благ. (Що за ширина почувань російської душі! — Ред.).

Рожеві перспективи обіцюють собі теж із заповідженим декретом про колективізацію, який має нібито ствердити, що там, де 75 проц. землі сколективізовано — колективізацію вважають покінченою. Докінчення колективізації до 75 проц. у районах, де вона ще не переведена до такої межі, пересувається на 1933 р. Зі стрічок майбутнього розпорядку має ніби виходити, що колективізації насильно переводити не будуть.

Дальше заповідають здержання депортації селян та випущення частини вязнів із Соловецьких Островів на волю. Богато з них вже може бачитись з рідними, а численні находяться поза Соловками, тільки не сміють вертати в Москву.

Характеристичним для облегшення внутрішньо-політичного положення СРСР має бути теж зміна проводу ДПУ. На чолі його стоїть Менжинський, людина хора, а веде його фактично чекіст Ягода. Тепер побільшили число заступників голови ДПУ до трьох, а першим з них іменували людину зпоза чекістів, заступника голови роб. сел. інспекції Акулова. Це має бути нібито розведення контролі над ДПУ і передання її під вплив роб. сел. інспекції, що є найвищим контрольним орґаном пануючої партії. Це мав би бути перехід до лекшого курсу в переслідуванні власних горожан.

Та по цих всіх обіцянках кінчить автор, що покищо нічого ще не змінилось, екзекутори забирають рештки майна на податки, чекісти засилають людей, арештують і т. д. А вкінці пише:

„І очевидно навіть ця нова політика не тріватиме вічно. Російська революція знає приплив і відплив. Прийде знова до соціяльної боротьби, знова поверне радикальна політика. Може на місяці, може на роки задоволиться інтелігенція цими матеріяльними полекшами. Потім вона зміцніє, скріпиться і зажадає своєї частини державної влади. Ще більше рішаючим є подія робітничої кляси. Перший раз зрікся більшовизм своєї політики однакових заробітних платень. Радянська преса припускає тепер атаку проти зрівнування платень. І цим прискорюється витворення робіт. аристократії. Серед російського розвитку умовин, може антаґонізм між робітничою аристократією й іншою робітничою масою довести до глибоких історичних потрясень. Може рішити про долю російської революції".

Та обіцянки автора ще далекі. Змін ніяких не видно на ділі. А коли вони й прийшлиб, то згідно з автором треба припускати, що черговий раз повториться наступ на все інтелігентне й умово працююче, для якого визначено з гори кар'єру: вірна служба для комуністичного ладу — а в заслугу на старість... Соловки.

По тому й цьому боці Каналу.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, половина серпня.

I.

Що Німеччина бється тепер з дуже важкими трудношами фінансовими й економічними, соціяльними й політичними, всякому відомо. Коли щодо неї є за кордоном ріжниці поглядів, то торкаються вони тільки оцінки причин цього стану — на скільки вони були незалежні від волі керманичів Німеччини, а на скільки в них було вини, може й свідомости, чи навіть доцільности; але самого факту трудношів ніхто не заперечує — він наявний, очевидний. Що у великих клопотах також Анґлія, це теж загально відомо. Одначе менше відомо широкому загалові, що дуже поважні й безсторонні (на скільки в соціяльно-політичних питаннях можна взагалі говорити про „безсторонність") обсерватори европейських і світових відносин уважають трудноші теперішньої Анґлії за значно важчі від трудношів Німеччини, а вигляди видужання Анґлії за менше надійні від виглядів поздоровлення Німеччини. Річ ясна, що не в нашій силі оцінити на скільки ці погляди на дві великі ґерманські потуги і на сорозмірність їх трудношів відповідають дійсності. Певне в кожному разі одно: що ніколи в своїй історії за час від перемоги над Великою Армадою, Анґлія не була в таких траґічних клопотах, як оце на наших очах: навіть у часі континентальної бльокади тай в епоху чартистичних ворохобень майбутність Анґлії не малювалася так чорно, як оце нині, десяток років після „виграної" війни. Грубо, грубо помилився той британський адмірал, котрий 1912 року на політичному банкеті в Льондоні завзято заявляв:

— В моменті, коли німецька фльота буде на дні моря, не буде в Анґлії ні одної людини, яка від самого цього факту не сталасяб багатшою!

Ну, від кінця 1918 року німецька фльота спочиває на дні моря, в затоці Скейпа-Флав, але чи розбагатіла від цього Анґлія? Вина котиться анґлійський віз. Котиться, і де опиниться — хто це може сьогодні передбачити?

II.

Знаком, яка важка анґлійська криза, може (а властиво: мусить) послужити доконувана в цих днях орґанізація одного анґлійського внутрішнього фронту, соціялістично-консервативного, для ратунку країни. На запрохання робітничого уряду консервативна опозиція згодилася співробітничити з соціялістичною більшістю над розвязкою накопичених внутрішніх клопотів. Поваґа положення просто присилувала оба ворожі табори піти не тільки на завішення зброї, а на співробітництво. Анґлійська господарсько-фінансова й соціяльна структура стоїть перед загрозою розвалу. А до непереможених внутрішніх невзгодин долучується нове загострення кризи в Індіях і заворушення в Египті, викликане катастрофальною знижкою бавовни, підстави египетської економії.

Бажання співробітництва між консерватистами й соціялістами, правда, є, але інша річ інша річ хотіти співробітничати, а інша погодитися щодо засад ратункової акції. Щоби уникнути фінансової катастрофи, британський скарб передовсім мусить, не ждучи осінної сесії парляменту (це булоб запізно) зрівноважити бюджет, загрожений дефіцитом астрономічної висоти 15 міліярдів франків. Треба знизити видатки і наложити нові жертви, які мусить приняти загал людности. Легко таке сказати, безмірно важче зробити.

III.

Коли консерватисти домагаються, щоби знизити підмоги безробітним, то п. Мекдональд має проти цього безоглядний опір частини свого кабінету — між ін. з боку п. Гендерсона. Коли предкладають охоронні мита, то противиться цьому п. Сновден, а за ним п. Льойд Джордж. Податкі, навантажені на унаслідкене й роздобуте майно вже й так переходять усі межі: вони спричинили те, що тепер уже не будується ніяке нове майно. А щодо безробітних, котрим закидають просто небажання працювати? Нехай би всі і як хотіли працювати, то де взяти для всіх роботи? Єдиним виходом було би хіба обнизити загальну життєву стопу тієї нації, яка більше всіх народів Европи звикла була жити широко й видавати багато — вона видає тепер значно більше, ніж може.

Чи політ. анґлійська система здатна накинути загалові таке зусилля в усіх ділянках істнування і в кожній його хвилині? Чи можливе таке перевиховання звиш 40 міліонів людности, яку доля ще до недавна благословила всіми благодатьми багацтв, „щастя, чести й влади"? Це буде рішаюча проба тривкости істнуючої, переданої системи анґлійської. Колиб вона не повелася, то система ця розвалиласяб — та ще до-

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 8-go sierpnia 1931 r. Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 175 czasopisma „Dilo" z daty Lwów dnia 5. sierpnia 1931 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 584/31 na posiedzeniu niejawnem w dniu 8. sierpnia 1931 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 4 sierpnia 1931 r. przez Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma p. t. „Dilo" № 173 z daty Lwów, dnia 5. sierpnia 1931 r. zawierającego: „Dywowyżni zapysy do szkoły" znamiona występku z § 300 uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. — Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. XII. 1862 Dzup. Nr. 6 ex 1863, t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem artykułu ma na celu nieprawdziwemi twierdzeniami i przekręcaniem faktów poniżyć w powadze zarządzenia władz szkolnych pod względem ich urzędowania w zakresie odpowiedniego normowania wpisów do szkół powszechnych, nadto w takiż sam sposób podniecić innych do nienawiści, pogardy i bezpodstawnych zażaleń przeciw tymże władzom szkolnym, usiłując wpoić bezpodstawnie w czytelników przeświadczenie, że dzieje im się krzywda wskutek rzekomej samowoli tychże władz. — Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione.

Przewodniczący:
J. Antoniewicz wr.

Protokulant:
W. Mikuszewski wr.

Za zgodność: Wagner
starszy sekretarz.

бре булоб, колиб вона не потягла в пропасть цілу велику країну.

Що нам до всього того, нам, яких історично-політичні „обставини" запроторили трохи не на саме дно фінансової нужди, господарської біди, культурної і політичної недолі? Відповідь коротка: доля Англії вже тому не може бути нам байдужа, що з ослабленням і потрясенням цієї держави, ослаблюється й її вага на міжнародній арені, а з нею й вага й надійність тієї міжнародньої моралі політичної, якої Англія — зосібнаж її теперішня парляментарна більшість — була і є сподвижницею.

IV.

Яка відмінна картина по цьому боці Каналу! Франція виявляється країною, яка найкраще опирається світовій кризі. Тут тепер супокійно. Безробітних мало, безконечно менше ніж в Англії, Німеччині, в Зединених Державах. Фінансове положення Франції кріпке — з усіх сторін прохають її помочі. Більше ніж котранебудь інша країна вона викликає враження рівноваги, правильности в праці, холоднокровности й супокійної рішучости. Цей нарід, вразливий, і який вважають імпульсивним і капризним, виявляється в цих критичних часах менше несупокійним, менше заворушеним ніж усі інші, і послідовнішим у своїх ділах.

В чому джерело цієї рівноваги й тривкости матеріяльної й моральної? — питається відомий бельгійський соціольоґ, і відповідає: сила Франції полягає на впертости, з якою країна ця залишається вірною старій своїй цивілізації, яку чимало французів і майже всі чужинці стількикрат осуджували як перестарілу, відсталу, назадницьку.

— Нарід дрібно-міщухів, заялозених і закостенілих у своєму традиціоналізмі, нездатних іти в парі з ритмом новітнього життя...

Скільки не начиталися ми в усіх мовах, у французькій і всяких інших, — гимнів слави для Америки, тієї чудесної землі, де розцвитає новітнє і будуче людство, — для Німеччини, де інжиніри й хеміки в своїх робітнях, мовляв, готують всякі незрівняні винаходи, що принесуть щастя людству! А про Францію навіть її други говорили з ласкавою милістю, наче про стару даму, милу та анахронічну, обвішану перестарілою блекотою, та позбавлену навіть чистих виходків: читайте хоч би книгу Зіберта „Бог у Франції". Читайте, бо варто, особливо тепер...

V

Показується в днях світової кризи, що саме ця Франція, яка застрягла в старій культурній формулі, Франція дрібних хліборобів, дрібних ремісників, дрібних щадників, країна тісного способу життя й тісних виднокругів — найкраще з усього світу опирається зелетрясенням політичним, господарським, суспільним, моральним, від яких хитаються інші народи. Ось вам відвернення вартостей, переоцінка цінностей, нікім не передбачена, ось вам реванж глибоко, тисячліттями вrощеної культури супроти нових культурних мод. Франція досі залишилася країною цупко привязаною до певних, прадідами переданих, віковим досвідом провірених способів думання і ділання. Революції й війни переліiтали над цією країною, але вспіли ледви поверхи драпнути її віковічний скарб мудрости, sagesse: цей скарб досі зберігся живим і активним.

І нині знов, як за Людвика XIV-го і за Наполеона I-го — тільки з інших резонів і серед змінених відносин — Франція являється першою потугою не тільки в Европі, а в світі. Це факт — чи він кому милий, чи не милий, — а безперечний, і закривати перед ним очі не може ніхто.

Зосібна булоб небезпечною помилкою закривати на факт цей очі таким народам, які — кинені під колеса історії — силкуються піднестися на ноги і потребують до цього передовсім зрозуміння і співчуття, а за тим помочі моральної й політичної таких — очевидно — чинників, які поміч таку дати булиб у силі.

С. Заліський.

„Безконечна низка пожеж у Великопольщі".

Під таким заголовком подає краківський „Ілюстровани Курер Цодзенни" (ч. 228) з дня 19. серпня ц. р. цілу низку пожеж у Великопольщі. І так: у селі Чехах, пов. Ґнезно, повстала в неділю 16. серпня грізна пожежа, яка знищила до тла будинки господаря Еміля Померанського. Пожежа спопелила цьогорічний збір жнив, обору, стайню та рільничі машини. Шкода досягає 30.000 зол. Причини пожежі дотепер не устійнено; ведеться слідство. Тогож дня згоріла теж цегольня в Ґлоґовіні, пов. Козьмін, яка є власністю Вінцентого Ґжебеньського. Шкода сягає понад 100.000 зол. Пошкодований був обезпечений у краєвім асекураційнім Т-ві в Познані. Поліція веде розслід, щоби виявити причину пожежі. Знову в понеділок згоріло дві стодоли, хлів, збіжа і хліборобські машини Вінцентого Заплати в Німецькім Попові, сьміґельського повіту. Пошкодований був обезпечений на 40.000 зол. Переведене слідство виявило вину самого пошкодованого. Тому поліція арештувала Заплату і Максиміліяна Железняка під замітом підпалу. Обох арештованих передано судові в Сьміґлі. Вкінці в Мосіне згоріла стодола Станислава Зрежховського. Шкода на 5.500 зол., яку покриє Краєве Асекураційне Т-во в Познані.

З церковних справ.

Нові унійські парохії на Волині.

Варшавське православне „Слово" (ч. 10.) з дня 16. серпня 1931 приносить вістки за час. „За Свободу", що в найближчому часі повстануть унійські парохії в таких містах: Ґродні, Пинську, Кремянці, Луцьку, Дубні, Володимирі Волинському, Білостоці і Бересті. Те саме „Слово" повідомляє, що до Ґродна приїхав уже о. В. Оношко і відправив в одному парохіяльному костелі Службу Божу по східньому обряді.

Скількість православних і католиків на Поліссі.

Згадане „Слово" (ч. 10.) подає, що по обчисленням статистичного уряду у Варшаві на Поліссі було 1. січня 1930 р. 854.719 православних і 89276 католиків. Православні мали 319 парохій. 454 церков і 146 каплиць. Католицьких парохій було 54. Крім того римо-католицький епископ Лозинський зголосив до суду ревіндикацію 230 церков.

Конґрес II. Соціялістичного Інтернаціоналу в Відні.

(Від нашого кореспондента.)

(Докінчення.)

Референтом до 2-ої точки денного порядку був **Отто Бауер** (Австрія). У своїй промові на засіданні конґресу Бауер зазначив передусім, що господарська катастрофа Німеччини приносить зі собою небезпеку фашизму і нової світової війни. Тому він, в імени конґресу заявляє: треба все зробити для того, щоби здобути для народнього господарства Німеччини **негайну фінансову допомогу.** Ця допомога, на думку Бауера, буде улекшена, коли сучасне німецьке правительство зможе дати ґарантію, що ті засоби, які прийдуть із-за кордону, будуть служити політиці **демократії і миру.** Згадавши про мирові договори, які встановили нерівність між народами, Бауер підчеркнув:

„Ми, соціялдемократи, не є ґаранти-ручителі тих несправедливостей, що містяться в мирових договорах. Ми вважаємо ревізію цих несправедливостей за необхідну й неминучу". Бауер проти военних метод „ревізії договорів", він певний, що прийде час, коли ці кривди будуть скасовані шляхом міжнароднього порозуміння.

Звертаючись до оцінки метод боротьби за соціялістичний устрій, Бауер зазначив, що можна собі уявити ріжні шляхи переходу до соціялізму: „Можливий є шлях насильства, диктатури, терору, до якого вабить широкі маси робітництва у всіх країнах світовий історичний приклад російської революції... Але ми в:, знаємо, що за спробу йти цим шляхом доводиться платити найтяжчою нуждою протягом десятків років, відмовленням від дорогоцінних благ персональної та духової свободи. Ми знаємо, що наслідок цих жертв не є і не може бути інший, як тільки **державний капіталізм диктатури...** Цей шлях насильства диктатури, терору — не наш шлях. Ми не хочемо зрадити для соціялізму права свободи, ґарантії персональної та духової свободи, за які найліпші люди умерли на огнищах протиреформації, в Бастиліях абсолютизму, на барикадах безчи-

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 22. СЕРПНЯ 1931.

Д-Р ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ. 8)

З дороги на північ.

Одначе Нідарос має таку атракційну силу, що буде завсіди притягати туристів з цілого світа. Цією атракцією — чудовий храм св. Оляфа, найкращий твір середньовічного норвеського мистецтва. Збудований іще в XII. ст. над гробом св. Оляфа, перебудований кілька разів наслідком пожеж, є цей храм нині мішаниною романського і готицького стилю. Легенька будова із скандинавського каміння, ліс легких, делікатних колюмн, що піддержують стелю, прекрасний хор та вітражі, а перш усього шляхотність внутрішнього уладу приковує до себе увагу туриста. Ціла низка каплиць, скромно уряджених, як звичайно в протестантських костелах, одначе першорядної артистичної вартости, підносить іще достойність цієї святині. І цей ніжний престол, вірна копія старинного престола над гробом св. Оляфа, і цей чудовий, різблений у мармурі Христос, і цей кольосальний щиросрібний хрест, дарунок американських норвежців, і вкінці цей візантійський образ лиця Спасителя, жертвований російськими еміґрантами, що мені так дуже нагадує анальоґічний образ у музею „Наук. Т-ва ім. Шевченка" — це все такі архитвори, що для них самих варт приїхати до Нідарос.

Сідаємо до авта та вибираємося в прегарну гірську околицю міста. Тут мало вже хто знає німецької мови, не так як на полудні ч Берґен: на щастя, щофер говорить по анґлійськи, тож можна порозумітися з ним щодо ціни їзди. Та це не наш львівський шофер, що „здре" пасажира та навмисне поїде найдовшою дорогою; тут шофер не візьме ані сотика менше або більше, як каже йому тарифа, а їде по найстрімкіших серпентинах так справно та з таким артизмом, що мусимо мати повне признання для його еквілібристичної штуки. Де трапляється який цікавий обєкт по дорозі, там сам пристає та дає ясні інформації подорожнім.

Їдемо кількадесять кільометрів у глибину краю щораз вище та вище; гори такі мальовничі, як наші Карпати, повно тут і пахучих квітів і наших чатинних дерев і потоків та озер. Здовж першорядних доріг усюди віллі та захисти, без порівнання кращі, ніж наші; а де дорога перетинає ліс, там замикають її ворота, як де в Ворохті, чи деінде в наших горах.

Годину їдемо до двох гарних водопадів ріки Нід, водопадів Лейрфоссену, віддалених один від другого яких два кільометри. Могутні білі вали води летять з величезною силою кільканацять метрів у долину та розбиваються об невисокі скелі. Над ними у воздусі делікатний дощик розпиленої води, а соняшне проміння малює в ньому чудову веселку. Тут так свіжо, воздух серед ліса такий чистий, що мимохіть гадка летить у наші зелені, пахучі Карпати, де тільки чудес природи, мало ще відомих і чужим і нам самим.

Норвежці — практичний нарід; тож при обох водопадах побудували величезні електричні стації з турбінами, що їх жене сила падучої води. Великі будинки стацій, кольосальна гать, що відділює плесо ріки Нід від водопадів, ніяк не псують гармонії та естетичного вигляду і водопадів і околиці, а може навіть додають принади, завдяки зеленій обстановці лісів та гір.

Від водопадів їдемо щораз стрімкішими серпентинами через гарний ліс попри великі збірники води Ґрокаллен серед прегарних віль та сталевих норвеських хатин і туристичних захистів високо вгору до Фельзетер. У літі спокійне це місце; зате зимою, як прийде лещетарський сезон, зїзджаються тут лещетарі з усього світа. Бо цеж найкращі і найліпше влаштовані лещетарські терени Европи. Повно тут усяких степениць, трамбулін до лещетарських скоків, так, що лещетар одним розгоном може брати один горб за другим, аж опиниться в долині, коло величавого туристичного готелю. Правда, деякі поляки казали, що в Закопанім уряджения для лещетарів кращі, та це лише патріотичний евфемізм. Як куріоз варта зазначити, що недалеко готелю стоять іще нині бронзові гаківниці з давніх часів, що мали видно боронити околиць Нідарос перед нападами.

З Фельзетер прегарний вид і на ліси і гори і море; а коли авто сміливими серпентинами зїде в долину, то відкриється величава панорама на весь Нідарос і ріку Нід, що півколесом перерізує усе місто і пристані і далекого довгого фйорду

(Докінчення буде.)

слених революцій: ми не хочемо зрадити цих правд для соціялізму, навпаки, ми хочемо їх використати для боротьби за соціялізм. Ми не хочемо відмовитись від демократії та політичного самоозначення народу задля соціялізму, але хочемо ці права положити в основу соціялісітичного суспільства".

Але, казав Бауер, може настати момент, коли ворожі демократії сили замкнуть робітництву шлях мирного розвитку, і „тоді для пролетаріяту не буде іншого виходу, як поставити проти насильства фашизму всі свої сили".

Тому то, сказано в резолюції конгресу, що „світ не має іншого вибору, як тільки такий: або негайна, широка міжнародня акція для порядку господарства, демократії й мира, або катастрофа й горожанська війна".

Окрім резолюції про політичну ситуацію в Центральній Европі була ухвалена постанова про охорону прав національних меншостей. До 3. точки (господарська ситуація) реферував Роберт Грімль (Швайцарія). У дискусіях підкреслювано, що світова господарська кріза поглиблюється. Знавці европейських фінансів зазначили, що Німеччині загрожує інфляція, бо через політичну непевність закордонний капітал тікає з німецького ринку.

Конгрес вислухав привіт від Мекдональда й Гендерсона, перданий з Берліна і післав їм телеграму, в якій висловлює повне довіря і піддержку політиці англійського соціялістичного правительства.

Одночасово з конгресом відбувалися у Відні такі конференції: нарада жінок-соціялісток, соціялістів-правників, соціялістів-працьовників між селянством; крім того засідала комісія для боротьби з фашизмом, організаційна комісія, нарада технічно-редакційна і т. п.

Протягом десятьох день у Відні в ріжних кінцях міста відбувалися величаві віча, де віденська людність мала нагоду чути промови найвидатніших провідників соціялістичних партій ріжних країн. З усіх культурних країн Европи, Америки й Азії прибули делеґати на конґрес. З Бельгії, окрім уже названих Вандервельда й Де Брукера був Гуїсманс, колишній міністр, посли й сенатори — Русбрук, Мертенс, Вотерс та інші, разом до 50 делеґатів. З Данії було до 40 делегатів, з Німеччини були присутні бувші міністри — Шайдеман, Гільфердінґ, теперішній міністр внутрішніх справ у Прусії Зеверінґ, голова партії посол Вельс, голова соціялдемократичної фракції у парляменті Брайтшайд та інші, разом до 100 делеґатів. З Франції були присутні посли Брак, Ренодель, Блюм, Ґрумбах і інші, разом 40 осіб. З Англії був голова Робітничої Партії Герет, секретар партії Ґілліз, діячки жіночого соціялістичного руху посолки М. Філлипс, Гемілтен та інші. З Швеції були делегатами посли: Ганссон (голова партії) і Меллер (секретар партії, бувший міністр внутрішніх справ Швеції). З Чехословаччини були присутні: голова сенату Соукуп, міністри Дерер і Чех, посли й сенатори: Вінтер, Стівін, Дундр, Томашек та інші. Також у чехословацькій делеґації був колишній посол до австрійського парляменту **Яцко Остапчук,** делегат з Закарпаття.

Дня 1. серпня конгрес закінчився. Голова конгресу Вандервельде сказав прощальну промову і всі учасники конгресу проспівали разом міжнародній соціялістичний гимн. Всі учасники конгресу дістали разом з іншою літературою звідомлення секретаріяту Інтернаціоналу про політичне положення в поодиноких країнах. Між іншим, під рубрикою **„Ukraine"** на стор. 171—173 цього звідомлення вміщена така замітка (наводимо лише частину):

„Головна маса українського народу живе в Радянському Союзі і там українська соціялдемократія мусить вести боротьбу за політичні й соціяльні права, в найтяжчих умовах, як суто нелегальна партія. За переслідуваннями прийшла клеветнича спроба проти української соціялдемократії. В процесі, який улаштувало більшовицьке правительство в березні—квітні 1930 р., пробувало воно притягнути до відповідальности також перебуваючих за кордоном членів Центрального Комітету української соціялдемократичної партії Феденка й Мазепу, обвинувачуючи їх в участи в інтервенційних плянах капіталістичних держав. Але названі українські соціялдемократи підчас харківського процесу спростували в двох прилюдних листах всі наклепи й фальшування більшовицької терористичної юстиції і звернулися до українських робітничих і селянських мас.

„Український нарід сьогодні перебуває розділений між чотирма державами і з цього випливають дальші великі трудноці й складні тактичні проблеми. В Чехословаччині українці мають деяку свободу руху, в Румунії та Польщі вони мусять вести тяжку боротьбу за політичні й культурні права. Переслідування й безправність національних меншостей у Польщі, що набрали під диктаторським режімом найбезпощаднiших форм, відбилися особливо жорстоко на українцях. Закордонна делеґація української соціялдемократії опублікувала низку відозв і публікацій про події на українських землях у Польщі..."

О. К.

Вп. ПЕРЕДПЛАТНИКІВ,
що одержали пригадку, просимо **негайно** вирівняти залеглу передплату, бо з днем
1. вересня ц. р. безумовно здержимо дальшу **висилку часопису.**

Адміністрація.

Зміцнене становище Брінінґа.

Сензаційна оферта Гітлера у [illegible]працю з Брінінгом.

Ще не прогомоніла велика, соромна поразка німецьких націоналістів і гітлерівців у неділю 9. серпня ц. р. при всенароднім голосуванні у Прусії, якого метою було на спілку з комуністами повалити пруський уряд Бравна, а зміравши свої сили з пруським правительством — започаткувати насильну зміну німецького правительства канцлера Брінінґа та кинути німецький нарід в обійми революції, а вже появилися наслідки невдачі Гітлера і його сателітів німецьких націоналістів Гуґенберґа. Політичною сензацією дня в Німеччині є оферта Гітлера, звернена під адресою Брінінґа, щоби з уваги на грізне господарське і фінансове положення Німеччини, приняв до уряду теж представників народніх соціялістів (гітлерівців). Ця оферта появилася в офіційному органі народніх соціялістів „Фелькіше Беобахтер" у вівторок 18. ц. м., отже безсумніву інспірована Гітлером. Для замилення очей своїх однодумців згаданий орган оголосив цю оферту у формі політичної статті, в якій обговорює відношення партії народніх соціялістів до правительства канцлера Брінінґа. Одначе консеквентний канцлер Брінінґ відкинув цю оферту Гітлера, який хотів цим зручним маневром врятувати свій дотеперішній престіж оборонця народніх мас перед тягарами воєнних відшкодувань, чванячися, що з приходом до влади його партії народніх соціялістів, Німеччина перестане платити Франції величезні воєнні відшкодування. Тому офіційний орган правительства Брінінґа „Ґерманія" з дня 19. серпня ц. р.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 22. СЕРПНЯ 1931.

Д-Р В. МАКОВСЬКИЙ.

Моє лікування.

Листи з Трускавця до пані Л.

Куди я поїхав. — Категорії гостей. — Серце. — Льокалька. — Перехрещені й перероджені домівки.

Хоча Ви, Пані, тим може й не цікавитеся, так позвольте бути мені цеї віри та не виводіть мене з омани, що Ви бодай трішки цікавитеся, — де я діваюся, та що я роблю в це гаряче літко?

Вам-же відомі мої замрійні, широкі пляни та проекти — цеж одна з головніших прикмет нашої вдачі — та невідомий Вам їх кінець.

Трускавець!

Ви здивовані, підсміхаєтесь? Не підсміхайтесь, Пані, так зловтішно; я не жартую, я справді в Трускавці.

На все свій час. Цьому невблаганому законові мусить — хоч не хоч — усякий підчинитися.

І — як велить час, перейти всі катеґорії трускавецьких навідувачів. Зайві всякі спротиви, навіть формальні. А є тих категорій на мою думку, — не вчислюючи сюди ріжних кляс і субкатегорій — чотири:

Перша категорія — ті, що сюди ще не їздили. (Вимок: цікаві вражінь і любовних пригод).

Друга категорія — ті, що сюди вже їздили; (хоча зразу кажуть, що лише для приємности).

Третя — ті, що сюди ще їздять (або їх возять).

Четверта ті, що сюди вже не їздять (що вже вилічені остаточно!).

Кажучи коротше: до Трускавця їздять ті, яким він непотрібний. Це-ж ясне; бо Трускавець одним нічого не може пошкодити, другим нічого помогти. Одним і другим він непотрібний. Але **„mundus vult decipi, ergo"...** їде до Трускавця.

Я довго, бо аж до цього року належав, або нехай хотів належати до першої золотої категорії, що їздить сюди для вражінь і пригод. Ворохта, Жабє, ну — Чорногора; туди я метав собою в часі вакацій, аж... Чорногора стала від мене віддалюватись. І в перспективі і в ногах і — в серці. Що рік, ставала якась непривітніша, якась дальша, стрімкіша, — дарма, що вона бідна й сама по війні сильно підлисіла, — так, що я мусів з нею в цьому році розпрощатися. Збавив я через неї і для неї — серце і воно рішуче цього року запротестувало проти Чорногори, а стало (і це не лише серце, але й інші з ним сумежні партії тіла) настирливо домагатися відпочинку в якімсь ріннішім поземеллі.

Серце вже з природи неспокійне, нестійне, без якої там „Зосі" чи „Марисі" ніколи не хотіло обходитися. В цьому напрямі воно послідовне аж до — Трускавця і незмінне.

Хоча по правді, — маленька зміна є. Не всі Зосі та Марисі однакові.

Приїхав я сюди, розуміється, залізницею. Славною „льокайкою" з Дрогобича, що то більше насопе, накурить, наскиглить, ніж наїде викрутасами на Корость, Сілець і Стебник. Реґіонального, обважнілого темпераменту цієї залізнички не змінили ні війна ні навіть Сен-Жерменський „мир" і рішення амбасадорів.

Зате Трускавець зреґіоналів до чиста: скинув сільський довгий сірак, а прибрався модно, по „куцому". Давніше було це розлоге, питоме українське село між горбами і лісами, де в середині яру, крився соромливо вонючий живець.

Нині? Чи глянете з горбка, що від залізниці, чи від церкви в діл довкола, маєте оману — міста. Давні сільські, курні хати розкинені мальовничо між панським і камеральним по садках — щезли. Їх виперли — як усюди — на периферії, більш чи менш чепурні, більш чи менш підмальовані „Зосі", „Яніни", „Ванди", „Гелени", „Діяни", „Ґопляни", „Варшавянки", „Краковянки", та як їх там ще вхрестили. Переважає саме жіноцтво; але є й мужеські віллі, як ось: „Тадеуш", „Ян", „Вітолд", „Рекорд", „Маршалек". А мабуть що („інкоґніто") і меншестеві („Наталка", „Катруся", „Анастазія"). Але це — сироти-безбатченки.

Та ніде правди діти, останніми роками двигнули тут чимало солідних, мурованих обєктів; навіть таких на 2—3 поверхи. Всякі недержавні й державні установи (українські — дасть Біг) мають тут свої доми і захисти. Повиринали цілі биті вулиці; а хідники, підмуровані, електрика прибрали Трускавець в міські. та ще „куці" шати. Бо добре приглядаючись бачите, що більшина тих вичепурених „Зось", „Ванд", „Гелен" і т. д. це перехрестки з наших давних закурених „Олен", „Іванн", „Софій" і т. д. Бо тут нині нема ґазди, котрий би не мав „віллі". Прибудував, перебудував, добудував, обмастив, побілив, причіпив який там ґаночок на стришку, побив бляхою, а ще перехрестив „Евфрозину", на „Рузю", „Евстахію" на „Станіславу" і з колишньої типової хлопської хати (без Воронова) переродилась типова трускавецька вілля.

Але є вже віллі й пансіони з европейським розмахом. Але до того, як голосить протуристична пропаґанда „польського Маріанбаду", Трускавцеві ще далеко. Має він дві малі хиби... воду та каналізацію, яких — нема. Питної води (взагалі води) тут дуже мало. По подвірях є криниці — та без води; хіба в дощевий час. У сухоліття воду довозять бочками. Водотяги? Будуть. З тої причини — скроплювання вулиць і пішоходів цілком ілюзоричне. Кожний подув вітру збиває тумани пороху. Пробували скроплювати відпливами з купалень; понехали через вонь.

Само собою зрозуміле, що де брак води, там про доцільну каналізацію зайве говорити. Хоча ця хиба не дуже вражає; запах каналів мало що ріжниться від запаху купалень. Через те на брак каналізації ніхто тут не нарікає.

У купальнях, при живцях, заведений сякий такий лад. Еспляната впорядкована на европейський зразок: широкі пішоходи, взористі зільники, крісласті дерева, вигідні лавки. Замітні зусилля до імітації европейських живців. „Лікодійної води („Нафтуся", „Марися", „Броня" і „Зося") доволі. Інакше було давно. В таке сухоліття як цього року, „Марися" і „Зося" ледви слизили. Нині, при теперішньому високому рівні техніки і „хемії" нема страху, аби вони заниділи, або втратили свою „воду".

І не в тім суть і завдання нинішніх живців, аби була „вода" (вона буде), а щоби були недужі. (Та їх мабуть ніколи не забракне на світі!). І щоби зїздилися та звозили гроші. Наша приповідка каже: „аби біда, то гроші найдуться". А ще толі, як кордони заперті, або бодай приперті недокупними пашпортами Трускавець має майбутність!

не без іронії заявляє, що гітлерівці вже незадовго матимуть нагоду ділом виявити свою журбу над незавидним економічним положенням Німеччини, приймаючи господарський план уряду, який вже незадовго увійде до затвердження німецького парляменту. Цей господарський плян уряду обіймає теж способи допомоги кільком міліонам безробітних у зимі. Приймаючи його, опозиційні партії виявлять, що вони дійсно беруть відповідальність за свою політику перед німецькою нацією. Вкінці „Германія" бажає, щоби партія народніх соціялістів усвідомила собі свою відповідальність так, як центр, себто католицька партія, яка піддержує правительство канцлера Брінінга.

—o—

Отвертий лист
до Львівської Шкільної Округи

від батьків вихованків філії гр.-кат. Малої Семинарії в Рогатині.

Дня 30. червня опечатали адміністраційні власти в асисті візитатора Юса наукові салі і кабінети філії гр.-кат. Малої Семинарії в Рогатині.

При опечатанні візитатор Юс заявив таке: Шкільна Кураторія звернулася 19. червня до Митрополичої Курії з запитом, чи інформації кореспо. „Діла", поміщені в 131 ч. „Діла" з дня 16. червня під заг. „Архіепархіяльна гімназія в Рогатині" відповідають правді і чи дійсно філія гр.-кат. Малої Семинарії в Рогатині хоче в шк. році 1931-32 прибрати назву „Архіепархіяльної гімназії" і зажадала відповіди під загрозою правних наступств (себто під загрозою замкнення заведення — як пояснив візитатор Юс).

Кураторія не одержала до тижня відповіди і тому звернулася 27. до воєвідства в Станиславові, щоби поручило старости в Рогатині уділити асисти візитаторови Юсови при опечатанні заведення на день 30. червня.

Дальше заявив візитатор Юс дослівно таке: „Нехай в „Ділі" появиться відповідне спростування статті з 131. ч. „Діла" що філія гр.-кат. Малої Семинарії не думає прибрати назви „Архіепархіяльної гімназії", а салі будуть до трьох днів відпечатані".

Ясно, що годі жадати від духовних властей, щоби спростовували інформації приватного газетного кореспондента. Коли ж тепер виявилося, що автором статті з 131. ч. „Діла" є приватний кореспондент, який свої інформації відкликав у 173 ч. „Діла" з 6. VIII. сторона 5 (новинки), то думаємо, що тим ціла справа вияснилася і що Кураторія до трьох днів, згідно з заявою візитатора Юса дасть приказ адміністраційним властям відпечатати наукові салі.

Слідують *підписи батьків.*

—o—

Недоля „Народнього Дому".

Спростування ком. М. Вачинського на основі § 19. пр. зак.

Від теперішнього комісаря „Народнього Дому" Мих. Бачинського дістаємо до опублікування спростування на основі § 19. пр. закону. Це спростування друкуємо далі в оригіналі не змінюючи ні стилю, ні мови, ні правопису. Воно звучить так:

„З причини статі поміщеної в газеті „Діло" ч. 184 із вторка 19. серпня 1931 р. п. заг.: „Недоля Народного Дому", „Курьер Поранни" про господарку теперішнього наказаного правителя „Народного Дому" — прошу П. Т. Редакцію на підставі § 19 обовязуючої пресової устави, щоби зволила помістити в своїй газеті слідуюче спростованье, котре рівночасно висилаю також і до газети „Курьер Львівскі".

Всі пороблені мені закиди від 1—15 суть незгідні з дійсним станом річи а яко такі безпідставні.

В частности-же:

а) безпідставним есть закид поданий в уступі під 10) статі, будьтоби я побрав із каси „Народного Дому" більші суми для двох послів з ББВР і будьто би я такі суми якому небудь із послів ББ доручив.

б) також безпідставним есть закід під 11) статі, будьто би я коли небудь угощував деяких послів з Клубу ББВР. коштом Народного Дому.

В дни 14. 8. б. р. звернувся я в тій цілій справі до Львівского Воєвідства яко до моєї Надзірної Власти з просьбою о висланье шконтруючої Комісії, котра би провірила всі від 1—15 зроблені мені закіди.

З всякими дальшими кроками в тій справі вздержуюся на разі аж до укінченя праць згаданої висше Комісії.

Львів дня 18. серпня 1931.

З повним почтенієм
Михаиль Бачинській.

Пригадуємо нашим читачам, щоби порівняли це спростування з тією статтею, до якої воно відноситься. Бо тільки під цією умовиною воно стане зрозумілим.

З документів часу.

Дальші адміністративні кари на греко-кат. священиків за вживання української мови в урядовій переписці.

Від о. Івана Щуровського, пароха в Стинаві Нижній, повіт Сколе, дістаємо ось які два документи:

I.

Starosta powiatowy
w Skolem — Skole dnia 3. sierpnia 1931.
Nr. IV. 18/1/31.

Do W-bnego gr.-kat. Urzędu parafijalnego (na ręce W-nego Ks. Proboszcza Szczurowskiego) w Stynawie niżnej.

Odezwą tut. z dnia 18. lipca 1931 r. Nr. IV. 18 1/31 zwróciłem W-nemu Urzędowi parafialnemu wykazy statystyczne ruchu naturalnego ludności za II. kwartał 1931 r. z prośbą o wystawienie i nadesłanie tychże w języku państwowym — co jest uzasadnione postanowieniem § 1 i 2 ustęp końcowy rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 24. września 924 r. do ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. o języku państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 820).

Ponieważ W-bny Ks. Proboszcz nie zastosował się do mego zarządzenia, pomimo tut. zagrożenia z dnia 24 VII. 1931 r. Nr. VI. 1/71/31, przeto na podstawie art. 45. rozporządzenia Prezydenta Rzplitej Polskiej z dnia 22. marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342 o postępowaniu przymusowem w administracji — nakładam na W-bnego Ks. Proboszcza karę pieniężną w kwocie 50 zł., którą to kwotę należy złożyć w Kasie Skarbowej w Skolem na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Dział 11 § 18.

Przeciw niniejszemu orzeczeniu przysługuje W-bnemu Ks. Proboszczowi odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie przez tut. Starostwo w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

Termin zanotowano: 15. VIII.

Starosta powiatowy
Karol Mahr.

У цій справі внесений відклик до воєвідства дня 11. VIII.

II.

Starosta powiatowy
w Skolem — Skole, dnia 7. sierpnia 1931.
Nr. VI. 1/71/31.

Do W-bnego gr.-kat. Urzędu parafijalnego (na ręce W-bnego Ks. Proboszcza Szczurowskiego) w Stynawie niżnej.

Odezwą tut. z dnia 24 lipca 1931 r. Nr. VI. 1/71/31. zwróciłem W-knemu Ks. Proboszczowi wykaz zmarłych osób płci męskiej za I kwartał 1931 r. z prośbą o wystawienie i nadesłanie tegoż w języku państwowym na zasadzie rozporządzenia b. austr. Ministerstwa z dnia 16. września 1875 r. L. 1767 (Dz. U. Kr. Nr. 66) co również jest uzasadnionem postanowieniami § 1 i 2 ustęp ostatni rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 24. września 1924 r. do ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. o języku państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 820).

Ponieważ W-bny Ks. Proboszcz nie zastosował się do mego zarządzenia w wymienionej na początku mej odezwie pomimo zagrożenia — przeto na podstawie art. 45 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej Polskiej z dnia 22. marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342 o postępowaniu przymusowem w administracji, nakładam na W-bnego Ks. Proboszcza karę pieniężną w kwocie 50 zł., które należy złożyć w Kasie Skarbowej w Skolem na etat Min. Spr. Wewn. Dział II. § 18.

Przeciw niniejszemu orzeczeniu przysługuje W-bnemu Ks. Proboszczowi odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie przez tut. Starostwo w terminie dni 14 licząc od dnia następnego po doręczeniu.

Starosta powiatowy
Karol Mahr.

У цій справі теж внесений відклик до воєвідства дня 13. VIII. 1931.

НОВИНКИ

— **ПОЧТОВІ СКЛАДАНКИ розсилаємо з нинішним числом і просимо Вп. Передплатників негайно надсилати передплату, щоби не було перерви у висилці часопису. Передплата на місяць вересень 5 зол.**

— **Конфіската „Діла".** Останнє (186) число „Діла" зайняла поліція за допис: „Гусятин, (Несамовиті події в часі одного похорону), який сконфісковано в цілості. Це вже 46-а з черги конфіската „Діла".

— **Комітет Академічного Дому** подає отсим до відома, що подання на мешкання в Академічному Домі на шк. р. 1931/32 адресовані до Комітету Академічного Дому треба вносити в непереступному речинці до дня 15. вересня 1931. письменно по адресі: **Управа Академічного Дому. Львів, вул. Супінського ч. 21.** або особисто в год. між 13—14 щодня крім неділь і свят. До подання слід залучити: 1) Свідоцтво незаможности. 2) Посвідки зі стану дотеперішніх студій (відписи свідоцтв зложених іспитів, кольоквій, відпис індексу, або для гімн. абсольвентів відпис свідоцтва зрілости з поданням на який факультет кандидат записується в шк. р. 1931/32. 3) Посвідки від місцевих культурно-освітніх інституцій (читальня, кооператива і т. д.), або від студентських секцій. 4) Посвідку з участи в збірці „на фонд укр. студентству", або умотивоване оправдання. Петенти з цих місцевостей, де збірка має бути переведена по 15. вересня долучать додатково посвідки з участи у збірці до дня 28. вересня. 5) Заяву, що петент як мешканець Ак. Дому буде точно платити належні оплати за мешкання. Всі подання, крім новоступаючих до високих шкіл мусять бути заопініовані студентськими професійними організаціями („Основа", „Медична Громада", „Ватра", „Торговельник"). Не будуть взагалі розглянені подання тих петентів, що до дня 15. вересня ц. р. не полагодять справи своїх залеглих оплат за мешкання в 1930/31 р.

— **Кривавий напад на війта.** У вівторок 18. вересня ц. р. невідомі покищо бандити напали на війта Гриця Булика в селі Пристані, жовківського повіту, на дорозі між 9. і 10. год. вечором та страшно його змасакрували сокирою і колами. Тяжко побитого відвезено до шпиталю в Жовкві, де бореться зі смертю. Підозрівають, що справниками цього бандитського нападу є сільські полеві шкідники, з якими війт Булик переводив того дня росправи та наложив на кількох з них відшкодування. Гриць Булик це дуже ідейний і свідомий українець, що своєю невсипущою працею причинився до піднесення села.

— **На розбудову Нац. Музею у Львові,** вул. Мохнацького 42, вплатили: 100 зол. д-р М. Паньчишин і дир. З. Рутковський; 80 зол. С. Садовська і майор І. Вачинський; 25 зол. інж. П. Сандак; 20 зол. д-р Е. Гинилевич, д-р М. Алношин і Е. Гриневецький; 10 зол. А. Берескі, д-р Л. Чапшиський, П. Мечик, Братства церковні в Торгові і Махнівцях, нот. В. Дяків, нот. д-р В. Маковський і Е. Сельський; 8 зол. о. І. Лазорко із збірки в церкві; 5 зол. о. Е. Ляхович, Т. Серант, І. Лятишевський, Г. Мирович, А. Боднар, С. Матковський, І. Дуткевич, М. Яросевич, Т. Чорний, уряд пар. Ожидів, пп. Л. Марголина і Л. Налуковий; 3 зол. оо. М. Метрипула, В. Прихідко, Й. Бабяк і В. Луцький; 2 зол. оо. С. Городецький, М. Шараневич, І. Біляк, Е. Мандрій, уряд пар. Войнилів і І. Білинський; 1 зол. оо. П. Курчаба, І. Садовський і уряд пар. Бойківці — загально в 1931 р. вплинуло 3966.13 зол., а видали 37.253.48 зол. У музею почали малювати дві великі салі.

— **Стрілецькі змагання** за мистецтво світу відбудуться у Львові в неділю 23. серпня ц. р. На змагання приїде багато гостей з Европи та Америки.

— **„Український Голос"** у Перемишлі вийшов знову після однотижневої перерви.

— **Безробіття у Галичині.** Уряд Посередництва Праці у Варшаві начислює безробітних у Польщі 253.943 особи. У відношенні до попередніх тижнів збільшилося безробіття на 1.943 особи. У Галичині безробіття зростає; у Львові зареєстрували 122 нових безробітних, в Дрогобиччині 38 осіб.

— **Пожежа в Бориславі.** У вечір 17. ц. м. в копальні „Колюмбія" вибухнула пожежа, знищила кітлівні та інше урядження. Шиб ненарушений пожежою, бо її швидко згасили.

— **Неприємно вражають** кожного українця, який приїде до Стрия, два написи на найповажніших українських установах, а саме: „Рускому Народови" на Народнім Домі і „Руска Бурса" на будинку бурси, де приміщується гімназія. Пора би вже перестати консервувати такі архаїчні назви. Тому виділи згаданих обох установ повинні подбати, щоби ці написи відповідно змінити.

— **Вбив дівчину, бо не бажала нещастя його жінці.** Старший кондуктор Марцінишин, власник дому на Левандівці та батько двоє дітей любився в наймичці адвоката д-ра Райха Одпольській. Приобіцяв Одпольській, що розведеться з жінкою та ожениться з нею. З часом Марцінишин найшовся в скрутному фінансовому положенні й Одпольська позичила йому 600 зол., щоби заплатив довг. Жінка Марцінишина згодилася на сепарацію, а чоловік мав їй записати дім. Одначе Одпольська не хотіла вийти за Марцінишина, бо жаль їй було його жінки, не хотіла його дітям забирати батька. Вона навіть заручилася з іншим. Коли Марцінишин дізнався про це, прийшов до неї до кухні при вул. Сикстуській ч. 28 та вистріляв двічи з револьверу. Зранив Одпольську в шию й ліву щоку. Опісля Марцінишин відібрав собі життя влучним стрілом у серце. Одпольську тяжко ранену відвезли до шпиталю. Залізничий

лаяч Лісович зізнав, що день перед убивством купив від Марцінишина дім за 10.000 зол., дав йому завдатку 700 зол. і викупив його вексель в Міській Касі Ощадности в 12. год. вполудне, себто 45 хвилин перед трагічною подією. Марцінишин у Лісовича не виявляв схвилювання й оба умовилися, що в 2. год. зійдуться для підписання контракту. Марцінишин сказав, що приведе до Лісовича свою знакому, якій винен 600 зол., а Лісович їй заплатить. Тимчасом пішов до Одпольської й убив там її та себе.

— **Петарда під домом українського священика.** Польські джерела повідомляють із Тернополя: 20. серпня перед північчю вибухнула петарда під вікном о. Івана Горецького. Шкоди не було. Згадані джерела твердять, буцім то петарду підложив хтось „на тлі особистих порахунків".

— **Редукції в дрогобицькій гімназії.** Зачувати, що з початком шк. року у звязку з ощадностевою акцією переведуть редукції в державній гімназії в Дрогобичі. Зредукують кілька кляс. Крім того поставили до розпорядження кураторії шістьох професорів. Директор тієї гімназії Малаховський іде на емеритуру.
сприяє пошесті.

— **Арештували секретаря суду у Львові.** У звязку з викриттям надужить у касовім відділі окр. суду у Львові міністеріяльна комісія поручила перевести слідство. У висліді слідства на приказ прокуратора арештували секретаря того суду Ромуальда Дембца. Свого часу Дембец був службовиком касового відділу цивільного суду й там теж мав якісь касові неточности.

— **Новий 10-сотиковий щоденник у Львові.** Від суботи 22. серпня починає виходити у Львові новий ілюстрований 10-сотиковий щоденник п. з. „Газета Вечорна". Видає видавництво „Газета Поранна".

— **Смерть у болоті.** Вчора рано вулицею 3. Мая на Богданівці переходив 30-літний Йосиф Тимчишин, дістав напад падачки, впав обличчам у болото і вдусився.

— **Новий тюремний правильник.** В Деннику Законів з дня 17. ц. м. ч. 71. появився розпорядок міністра справедливости, який зміняє дотеперішні тюремні приписи. Новий правильник обовязуватиме від 1. жовтня ц. р. і не признає ріжниці між політичними і кримінальними вязнями, передбачує тільки такі роди вязнів: малолітних до 17 літ, вязнів-жінок, увязнених до слідства і покараних. Тюремну кару розділює на: тяжку тюрму, звичайну і дім поправи.

— **Холера на Радянщині.** Польська преса повідомляє про появу холери в Самаховичах, мінського округа. Влада наказала уставити довкола містечка військовий кордон. Військо вбиває тих, що хотілиб утекти з нещасного міста. Брак харчових засобів і санітарної опіки

— **Екзекуція штучної ноги.** В містечку Марцінканці біля німецького кордону забрав податковий екзекутор штучну ногу інваліда Фрухтенберга, оцінюючи її вартість на 50 зол.

— **Авд-ель-Крім,** відомий вожд повстання в Марокку, втік з Альжиру, де перебував під доглядом. Мабуть знову матимуть з ним французи біду.

— **Жертви Монт Блянку.** На списку туристів, що згинули в часі прогульки на цю гору записані чергові жертви, а саме двох із Штрассбурга впало в пропасть, а один обезсилений лишився на горі.

— **Землетрус в Мексику.** В стейті Тексас відчули землетрус. В Оаксака в Мексику, де землетрус прибрав сильніші форми, багато осіб поранених.

ОСТАННІ ВІСТИ

АНГЛІЙСЬКИЙ ПУБЛІЦИСТ У ЛЬВОВІ.

На днях приїде до Львова англійський публіцист Нюболд, приятель канцлера скарбу льорда Сноудена. Нюболд є членом Лейбурпарті. Він цікавиться головно економічними справами й тому приїздить до Львова.

СТРІЛЯНИНА НА ВУЛИЦЯХ КРАКОВА.

В четвер передпол. вулицями Кракова агенти відпроваджували до сл. судді якогось Міхальського, що вломився був до фірми „Берзон". Перед судовим будинком посипалися револьверові стріли та поранили всіх трьох агентів і торговця Залуцького, що саме тамтуди переходив. Це стріляли спільники Міхальського. Потім бандити схопили Міхальського, зняли з нього кайдани, дали йому револьвер і пустилися втікати. Всі відстрілювалися. По дорозі всіли на фякра й далі втікали до Звежинця. За ними пустився в погоню автом поліцай, що там відбував службу. Бандити викинули візника й далі втікали. Поліцай, що гнався за ними автом, постріляв бандита Міколайчика в черево. Бандити бачили, що не втечуть, вискочили з фякра й розбіглися на всі сторони. Ранений Міколайчик вистрілив собі двічи у висок і ранився дуже тяжко. В дальшій погоні арештували бандитів Міхальського та Маковича й відставили до вязниці. Агентів Мікрута, Вінцковського та бандита Міколайчика зоперували в шпиталі в безнадійному стані. Міколайчик умирає.

РУМУНСЬКИЙ КНЯЗЬ У ВАРШАВІ.

До Варшави прилетів військовим літаком кн. Микола, брат румунського короля Карла II. По дорозі поступив був князь і на летунський майдан у Скнилові біля Львова.

НОВИЙ ФР. АМБАСАДОР У НІМЕЧЧИНІ.

Президент Думер підписав декрет, яким іменує віцеміністра Франсоа Понсета французьким амбасадором у Берліні.

НОВИЙ ЗАЛ. ЗАМАХ У НІМЕЧЧИНІ.

На залізничому шляху Гамбург-Куксгафен поперетинав хтось телефонічні дроти та позривав рампи. Здогадуються, що це був плянований новий замах.

ЮГОСЛАВЯНСЬКИЙ ЛІТАК ОСІВ БІЛЯ ЗАКОПАНОГО.

20. серпня осів коло Чорного Дунайця біля Закопаного югославянський військовий літак. Два старшини, що висіли з літака, сказали, що мусіли осісти, бо збилися з дороги підчас військових маневрів. Повітовий староста в Новім Торзі повідомив про це польську військову владу.

ФРАНЦІЯ ЩЕ НЕ ЗАКЛЮЧИЛА ПАКТУ З СРСР.

„Інтрасіжан" повідомляє, що чутку буцім то Франція й СРСР заключили пакт про неагресію, треба вважати передчасною. Виміна думок у тій справі йшла підчас торговельних переговорів.

СКРЕСЛЕННЯ ДОВГІВ ПІСЛЯ ЗМІНИ ТРАКТАТІВ.

Американський сенатор Бораг сказав, що було би стратою часу пропонувати анулювання воєнних довгів без увільнення Европи з неволі мирових трактатів і зброєнь. Сен. Бораг є за тим, щоби розглянути справу скреслення довгів, одначе в парі з тим повинна йти програма відбудови Европи під політичним і господарським оглядом.

ВІДГУКИ ДНЯ.

КРІЗА.

Одна американська ґазета запитала Бернарда Шова, яке тепер слово найбільше популярне. На це Бернард Шов відповів: „кріза!"

Чи американська ґазета так питала і чи Шов так відповів — не знаю, але певно, що колиб запитала — він мусів би так відповісти.

Кріза!

В усіх часописах світа займає це слово кілька стовпців, у всіх розмовах вже зредукованих і ще не зредукованих урядників, вже збанкротованих і ще кличаючих промисловців це слово повертає як рефрен при кожнім реченні.

— ...Поїхав би, але кріза.

— ...Женивсяб, але кріза.

— ...Купив би, але кріза.

— ...Віддав би, але кріза.

Кріза, кріза, кріза і ще раз кріза!!

Кукає вона з державної каси і з приватної кишені, з фабричного комина і з селянської комори. По каварнях, де до недавна ще сотки людей пило „велику чорну", деколи навіть із содовою водою — нині розсілася пустка, а незаплачена музика вколисує голодних „кельнерів" до сну.

Навіть „клюб українських ремістів" щораз рідше сходиться і щораз коротше засідає. На ньому тепер слідна кріза, хоч він поробив усі заходи, щоби якось перебороти її. Між ін. завів у себе т. зв. готівковий перелив.

„Пише" комусь, наприклад, одного вечора і людина виграла. Пять, шість, а то й десять золотих.

Тоді:

— Ви маєте дістати від мене десять золотих.

— Прошу дуже.

— Значить так: Я вам винен десять а він мені винен десять, то я переливаю на нього і він буде вам винен.

Така трансакція називається готівковий перелив, або переливання з пустого в порожнє.

Є в рем-клюбі люди, що виграли чи програли цілі маєтки. Але ні одні не тішаться, ні другі не гризуться. Готівковий перелив!

Хіба часом, як попаде між них новик з провінції, тоді на хвилю зявиться таки правдива готівка, але вона швидко зникає роздерта, розшарпана на кусні і все остає по старому.

Кріза!...

Ріжні народи ріжно на крізу реагують.

До одної хати стукає жебрак. Пані дому відхиляє двері і питає, чого він собі бажає.

— Споможіть мене чим, я ще нині нічого в устах не мав.

— О, то нездорово! Йдіть зараз до ресторану і зїджте щось.

— Не маю грошей.

— Чомуж ви не взяли з собою?! Верніться до дому і возьміть.

— Не маю ні сотика.

— О, то зле. В такім разі зїджте в дома щось зимного.

— О, то дуже зле. Здається, нема для вас іншої ради, як надібрати ощадність у банку.

— Так-так, здається, буду змушений так зробити.

Це французи.

— А українці?!

— Ти думаєш, я забув, що я тобі винен гроші?! Ні голубе, я не забуваю довгів. Я маю все до сотика записане.

Справді має записане — можна кожної хвилі переконатися...

Дочкою крізи є редукція. Хоч і грубо молодша від мами, але швидко вигналася в гору і тепер ходять обидві як сестри. Всюди їх можна подибати разом, а деколи навіть дочка приходить скорше, як мама.

Редукція має нібито бути радикальнішим ліком на крізу. Коли це правда, то не вистане редукувати тільки урядників. Треба редукцію перевести основно, а тоді щойно можна говорити про поправу ситуації.

Маю на думці родину.

І там мусить прийти редукція

Приходить голова родини до дому, сідає за бюрко і пише.

А другої днини появляється родинний розпорядок: такий то а такий член рідні — зредукований!

Очевидно на перший вогонь підуть тещі, за ними діти, потім жінка, а як і те не поможе, то треба буде зредукувати і приятельку.

Колиб це все не помогло, то треба вкінці й себе зредукувати.

Тоді погане слово: кріза, зниклоб раз на все з лиця землі. Просто не буде кому спричинювати крізи.

Галактіон Чіпка.

——o——

Студентські справи.

Політехніка у Гренобль.

Абсольвентам, що бажають студіювати у Франції, на політехніці у Гренобль, подається до відома: на політехніці є такі виділи: електротехнічний, де студії тривають 3 роки, гидравлічний — 3 роки, електрохемічний і електромеханічний — 3 роки, зате з обмеженим числом місць, а першенство мають французи. До того у Гренобль є одинока, у Франції, вища школа паперництва, де студії тривають 2 роки. Шкільні річні оплати сягають до 70 ам. дол., а кошти удержання від 25—30 ам. дол. Шкільний рік починається з кінцем жовтня. Ближчі інформації дає: Борис Дурбак, Львів, вул. Чарнецького 26. (На відповідь слід залучити почтові значки.).

Вища Торговельна Школа в Кракові.

Вписи до Вищої Торговельної Школи у Кракові починаються в дні 1. вересня ц. р. у будинку цеї школи при вул. Сенкевича ч. 4. До впису слід предложити: 1) свідоцтво зрілости з державної або з подібної середньої, загальнообразуючої школи; 2) військові документи; 3) три ненаклеєні світлини; 4) виповнені друки Вищої Торговельної Школи (вписову заяву, індекс, леґітимацію і матрикуляційний обіт).

☦ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Богдан Білинський, гімн. абсольвент, син проф. д-ра Клявдія і Вікторії Білинських у Бережанах, помер по довгій і тяжкій недузі в четвер, 20. серпня ц. р. Похорон відбудеться в суботу 22. серпня ц. р. пополудні.

СПОРТ.

ЗМАГАННЯ ГАСМОНЕЇ Й УКРАЇНИ З 9. П. А. Ц. (Седльце).

В суботу 22. серпня ц. р. Гасмонея і в неділю 23. серпня ц. р. Україна розіграють у Львові товариські мячеві змагання з військовою дружиною 9. ПАЦ-у зі Седлец. Змагання відбудуться в обох днях на грищі „Цитаделя" в год. 4.30 пополудні. Військова дружина гарматчиків, яка по варшавській Леґії є одною з найсильніших військових дружин має за собою дуже гарні успіхи, як побіду над мистцем округи 22. п. п. 9:0 та Унією 4:0. Тому змагання з твердою дружиною військових будуть добрим тренінгом для України перед її рішаючою стрічею зі Соколом II. Змагання попередять передзмагання резервових дружин.

Самбір: У. К. С.—СОКУЛ 3:1

У середу 19. серпня ц. р. відбулися у Самборі мячеві змагання між новозаснованим українським клюбом „У. К. С." і польською дружиною „Сокул" з вислідом 3:1 на користь українців. Гра починається під перевагою Сокола, який уже в першій хвилині стріляє першого голя. Друга половина гри переходить під сильною перевагою української дружини, якої вислідом є трох воріт, що ними поділилися Добрянський І. і II.

Станиславів: ПРОЛОМ--РЕПРЕЗ. Б-КЛ. 2:1 (1:0).

Проти Репрезентації трьох „Б" клясових клюбів (а то: Гірки, яка має перше місце, Станиславовії 2 місце і Гакоагу 5 місце) виставив Пролом свій найкращий склад: Андріїшин І., Росяк, Кардаш, Стеткевич І., Бриндзей, Гаврилів, Демянчук, Кернякевич II., Попель, Новицький, Якібчук. Гра від самого початку, ведена в дуже гострому темпі. Пролом безупинно підходить під ворота противника і кожна його атака кінчається стрілом, з яких ні один не може знайти дороги до сітки, лише воротар Репрезентації має чимало клопоту. Зате воротар Пролому, Андріїшин мав лише один стріл, котрий зловив дуже притомно. Пролом мав весь час перевагу. Вкінці в 20. хвилині добуває Пролом перші ворота. Кернякевич стріляючи з шіснацятки вільного, подав Попелеві, а цей притомно пакує мяч до сітки. І так уже до перерви вислід лишається незмінений. Друга половина гри починається атаками Репрезентації і всі ждуть на вирівнання, але оборона Пролому боронить з успіхом. Нагло й несподівано Пролом переводить гарну атаку й Кернякевич добуває другі ворота в 12. хвилині. Гра вирівнюється. В 16. хвилині суддя диктує карного проти Пролому цілком незаслужно, якого воротар Андріїшин оборонив. Зате в 20-ій хвилині стріляє середина нападу Репрезентації мяча до воріт, який Андріїшин ловить, але ховзький мяч вилітає йому з рук і ґоль. Дальша гра не приносить вже зміни висліду. Суддював п. Візельберґ дуже непевно. Видців понад 800.

СОКІЛ IV.—ДНІПРО 1:1 (0:1).

Товариські змагання цих дружин відбулися у Винниках, у середу 19. серпня ц. р. та закінчилися нерозіграною. Резервові склади дружин та розмокла площа причинилися до слабої гри. Дніпро це дуже амбітна дружина і технічну перевагу Сокола паралізувала гострим стартом та обставлюванням противника. Сокіл виступив з 5 резервовими і грав нижче своєї форми, а напад не використав цілої низки догідних позицій. Вирівнуючі ворота для Сокола добув Зятковський.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 20. VIII. 1931 р. масло експортове пріма 3·60 зол., масло десерове пріма 3·50 зол., літра молока 19—20 сот., літра сметани 1·10 зл., копа яєць 4·30 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Пятниця 21. серпня в год. 7·30 „Вікторія та її гузар", оперетка Абрагама.

Субота 22. серпня в год. 7·30 „Вікторія та її гузар".

Неділя 23. серпня в год. 7·30 „Вікторія та її гузар".

Понеділок 24. серпня в год. 7·30 „Тоска", опера Пучіні.

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі) сьогодні та в наступних днях нечинний.

Малий Міський Театр сьогодні та в наступних днях нечинний.

МУЗИЧНА ШКОЛА САБІНИ КАСПАРЕК.

Головна Школа вул. Кохановського ч. 4. тел. 85-43. І. Філія вул. Коперника ч. 32., тел. 49 37. II. Філія вул. Рагози ч. 5. (бічна Львовскіх Дзєці) тел. 58-39.

Кіна.

АПОЛЬО: „Вождова бранка", „Іграшка грошей".

КАСІНО: Звукова фільма „Парада Заходу" (Кен Мейнард).

КОЛЬОСЕИ: „Таємний їздець", „Ріф варешті сам".

ЛЕВ: Резиґнація („Вільна любов").

МАРУСЕНЬКА: „Неаполь, співаюче місто" (Кепура).

ОАЗА: „Опир в опері" (Льон Чаней).

ПАЛЯС: „Горяча кров", „Трьох хресних батьків".

ПАН: „Мельодія щастя".

ПАСАЖ: „Син вождя", „Горе з дівчатами на виданні".

...МЕРА: „Вернися — прощаю все!" (Діна Грали).

...ІЛЕВЕ: „Вітер від моря".

УПІХА: „Отруя кохання" (Рамон Новаро), „Дитина на гавт".

Програма радіо.

Пятниця, 21. серпня 1931.

Кенігсберг (217,1) 19·05 Концерт. 21·30 Концерт. **Ляйпціг** (259,3) 16·00 Концерт. 20·30 Концерт. **Братислава** (278,8) 12·05, 17·00 Грамофонові плити. 18·00 Концерт. **Бреслява** (325) 16·00 Популярний концерт. **Брно** (341,7) 12·20, 14·15, 17·00 Грамофонові плити. **Штрасбург** (345,2) 20·30—22·30 Вечір Моцарта. **Льондон** (356,3) 18·35 Легкий концерт. 21·20 Концерт радіоорх. **Штутгарт** (360,1) 17·00 Концерт. 21·30 Японські пісні. **Гамбург** (372,2) 13·15 Грамофонові плити. 17·00 „Приготовання Америки до Олімпіяди 1932". **Букарешт** (394,2) 21·00 „Кармен", опера. **Берлін** (419) 20·00 Концерт. **Рим** (441,2) 17·30—18·15 Популярний концерт. 21·00 Оперетка. **Лянгенберг** (472,4) 17·00—18·00 Концерт солістів. **Міляно** (500,8) 21·00 Легка музика. **Брюсель** (508,5) 21·00 Концерт. **Відень** (516,4) 20·00 Концерт Моцарта. **Мінхен** (532,9) Симфонічний концерт. **Будапешт** (550,5) 20·00 Вечір Ліста. **Париж** (1724,1) 12·30, 13·05 і 18·30 Грамофонові плити. **Калюндборг** (1153,8) 20·10—21·10 Концерт радіоорх. **Харків** (937,5) 15·00 Концерт для дітей. 20·00 Вечірний концерт. **Ленінград** (1000) 18·30 Опери й оперетки.

Субота, 22. серпня 1931 р.

Варшава (1411,8) 18·00 Концерт. 20·15 Концерт. **Кенігсберг** (217,1) 16·00 Популярний концерт. 18·30 „Німецька радіова вистава 1931", відчит. **Ляйпціг** (259,3) 15·00 Концерт. **Братислава** (278,8) 12·30 Радіоорх. концерт. **Талін** (296,1) 19·30 Концерт. 20·35 Давна танкова музика. **Бреслява** (325) 18·45 Концерт радіоорх. **Брно** (341,7) Грамофонові плити. **Штрасбург** (345,2) 20·30—22·30 Оперетка. **Штутгарт** (360,1) 17·00 Легкий радіоорх. концерт. 20·30 Веселий вечір. **Рим** (441,2) 17·30—18·15 Концерт орхестри. 21·00 Італійська музика. **Гельсінгфорс** (1796,4) 18·40 Фортепяновий концерт. **Лянгенберг** 17·00—18·00 Популярний концерт. 20·00 Веселий вечір. **Міляно** (500,8) 20·45 Комедія. **Брюсель** (508,5) 21·00 Великий симфонічний концерт. **Відень** (516,4) 16·20 Концерт. **Рига** (524,5) 19·05 Вечір Штравса. **Мінхен** (532,9) 19·45 Концерт. 21·15 Кабінет військових ляльок. **Будапешт** (550,5) 19·00 Легкий концерт. **Кенігсвустергавзен** (1634,0) 16·00—17·00 Концерт з Гамбурга. 20·00 Трансмісія з Берліна. **Харків** (937,5) 15·00 Концерт. 20.00 Концерт. **Москва** (720) 19·30 Концерт. **Ленінград** (1000) 18·00 Опери й оперетки.

Неділя, 23. серпня 1931.

Варшава (1411,8) 12·10 Популярний концерт. 17·40 Пополуд. концерт. 20·15 Популярний концерт. **Кенігсберг** (217,1) 16·20—18·15 Концерт. **Ляйпціг** (259,3) 12·20 Концерт 15·00 Квартет 20·00 Концерт. **Братислава** (278,8) 22·15 Циганська музика. **Штрасбург** (345,2) 19·00, Легка музика. **Штутгарт** (360,1) 16·00 Концерт. 21·15 Концерт. **Гамбург** (372,2) 20·00 Оперетка. **Штокгольм** (435,1) 19·45 Концерт. **Рим** (441,2) 17·00—18·30 Концерт. 21·00 Чеська музика. **Гельсінгфорс** (453,2) 11·00 Концерт. **Прага** (486,2) 11·00 Концерт. **Міляно** (500,8) 20·45 Макбет, опера Верді. **Брюсель** (508,5) 20·00 Концерт. **Відень** (516,4) 11,05 Концерт. 21·00 Доля експедиції Рідіґера, відчит. **Рига** (524,5) 19·03 Концерт. **Будапешт** (550,5) 16·15 Циганська орхестра. **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 12·45—18·00 Трансмісія з Берліна. **Харків** (937,5) 15·00 Концерт. 17·30 18·30 Відчит. 20·00 Концерт. **Ленінград** (1000) 15·00 Концерт Моцарта. **Ослъо** (1071,4) 20·30 Концерт. **Москва** (720) 19·30 Концерт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 21. серпня 1931.

Львів (380,7) 11·58 Астр. час з Варшави 12·10, 15·10, 16·10, 17·10, 19·40 Грамофонові плити. 13·10 Метеор. комунікат. 14·50 Господарський комунікат. 15·25 Відчит з Вильна. 15·45 Авдиція для найменших. 16·00 Львівський кутик. 16·30 Господарський звіт. 16·50 Літературна балачка. 17·35 Відчит з Кракова. 18·00 Легка музика. 19·00 Всячина. 19·20 Поштова скринька. 19·55—22·25 Трансмісії з Варшави 22·25 Програма на слідуючий день 22·30 Легка і танкова музика.

Субота 22. серпня 1931 р.

Львів (380,7) 11·58 Астр. час з Варшави 12·10, 15·10, 17·10, Грамофонові плити. 13·10 Метеорольоґічний комунікат з Варшави. 14·50 Господарський комунікат з Варшави. 15·25 „Серед книжок", останні видання. 15·45 Звіт зі спорту. 16·00 Авдиція для дітей з Варшави. 16·30 Концерт і комунікати. 16·50 Відчит з Варшави. 17·35 Відчит з Кракова 18·00 Концерт. 19·00 Всячина. 19·20 „Як фільтрується". 19·40—22·25 Трансмісії з Варшави. 22·25 Програма на слідуючий день. 22·30 Концерт з творів Шопена. 23·00 Легка і танкова музика.

Неділя, 23. серпня 1931.

Львів (380,7) 9·15 Богослуження з Вильна. 11·00 Відкриття міжнародніх стрілецьких змагань. 11·58 Астр. час з Варшави. 12·05 Програма на біжучий день 12·10, 17·10, 19·40 Грамофонові плити. 13·10 Метеорольоґічний комунікат з Варшави. 13·20 Музика з Варшави. 13·40 Відчит з Варшави. 14·00 Музика з Варшави. 14·10 Відчит з Варшави. 14·35 Програма, почтова скринька, кореспонденція. 14·50 Музика з Варшави. 15·00 Відчит з Варшави. 15·20 Музика з Варшави. 15·30 Хліборобський відчит з Варшави. 15·50 Музика з Варшави. 16·00 Відчит з Варшави. 16·20 Музика з Варшави. 16·40—17·10, 17·35 - 19·00, 19·55—22·25 Трансмісії з Варшави. 19·00 Всячина. 19·20 Літературна гутірка. 22·25 Вісти зі спорту. 22·30 Кіно-ра. 23·00—24·00 Легка і танкова музика з Варшави.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Доповняючі вписи та вступні іспити в дівочій учительській семинарії „Р. Ш." у Львові, вул. Мохнацького ч. 12. відбудуться дня 31. серпня, 1. і 2. вересня. — Шкільний рік пічнеться Богослуженням дня 2. вересня. — **Управа.** 226 1—2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю знана фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бриляити, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 130

ФАБРИКА ЕЛЕКТРИЧНИХ ЛЯМП і металевих виробів „GALWANJA", Жулінського 11 а. — Тел. 20-54. — Ціни фабричні. 30 18—?

УЧИТЕЛЬКА шукає негайно лекції з народніх шкіл на цілий рік. — Зголошення слати до Адміністрації „Діла" під „Солідна". 209 3—3

КРАКІВ. Мешкання для панночки або вдови по урядникові. Краків. Алея Словацького 17/І. мешк. 4. 210 3—3

3—4 ПАННОЧКИ-учениці найдуть при урядничій родині вигідне мешкання, здоровий харч, опіку і — як треба поміч у науці — піяніно дома. — Ольга Горошкова, Личаківська 21. І. пов. праворуч 224 1—2

2 УЧНІВ прийму на мешкання, — вул. Вірменська ч. 15. III. поверх. 1—3

МІЦКЕВИЧА ч. 11. двері 1. — Осібна кімната мебльована. — Ціна приступна. 225

ШУКАЮ доброго інструктора фізика і математика для ученика VIII. кл. гімн. (тип. мат.-природ.) який поміг би йому приготовитися до матури в зимовім речинці. П. Особа, дир. школи в Людвиківці почта Велдіж. 227 1—2

ВПИСИ на курси у вижчій школі крою і шиття. — М. Козловської від 27. серпня, між 11—3. Львів, Академічна 22. І. пов. 239 1—4

ПРИЙМУ на мешкання з цілим утриманням учениці з ліпшого дому. — Сикстуська 58 а. II. пов — Терлецька.

ПРИЙМЕ на станцію трьох учеників урядничa родина. — Львів, Гіпсова ч. 48. Зухаевичева, трамвай 4. (послідний перестанок при вул. Листопада). 232 1-2

ПОВАЖНА родина прийме учеників вижчої ґімназії. Совісна опіка, нагляд у науці — близько ґімназії. Ціни приступні. Згол. під „Совість" до Адміністрації. 233 1 - 2

КУПІТЬ МЕНІ Стрілецькі Пісні Ярославенка на фортепян зі словами за 10 золотих. 234 1—3

2 АБО **3** ІНТЕЛІҐЕНТНІ панночки — прийму на станцію. Інформації при касі „Книгарні Шевченка", Ринок ч. 10. 235 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

КОНКУРС.

У дівочій учительській семинарії „Р. Ш." з правом прилюдности в Самборі є посада для учителя (-ки) для педагогічних предметів. Подання вносити негайно до Головної Управи „Р. Ш." у Львові, Ринок 10/II. 226 1—2

†

Ілярій НАБАК

ем. учитель народніх шкіл

по довгих і тяжких терпіннях, принявши св. Тайни, упокоївся в Бозі дня 19. серпня 1931 р., — в 67-ім році життя.

Похорон відбудеться в пятницю, дня 21. серпня 1931 р. в год. 4-ій пополудні з крипти О. О. Бернардинів на Личаківський цвинтар; на цей сумний обряд запрошує приятелів та знайомих

ЖІНКА З РОДИНОЮ.

Львів, 19. серпня 1931.

†

Поминальне Богослуження

в другі роковини смерти

бл. п. **ЯКОВА ПРОЦЯ**

б. адміністратора „Діла"

відправиться у суботу дня 22-го серпня ц. р. в год. 8-ій рано — в церкві св. Юра.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів Ринок 10.